

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1878/2023
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Мирјане Андријашевић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Душко Пачариз, адвокат из ..., против туженог Завода за смештај одраслих лица „Мале пчелице“, са седиштем у Крагујевцу, чији је пуномоћник Филип Р. Спалевић, адвокат из ..., ради забране злостављања на раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4377/22 од 18.01.2023. године, у седници одржаној 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4377/22 од 18.01.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4377/22 од 18.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4377/22 од 18.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Вишег суда у Крагујевцу П1 2296/18 од 31.08.2022. године, којом је у ставу 1. изреке, одбијен тужбени захтев тужиље да се утврди да је као запослено лице код туженог претрпела злостављање на раду, као и да се забрани туженом вршење понашања које представља злостављање односно понављање злостављања према тужилци, ставом 2. изреке одбијен тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да јој на име накнаде нематеријалне штете исплати износ од 200.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 31.08.2022. године до исплате, ставом 3. изреке одбијен тужбени захтев тужиље да се објави пресуда у јавном гласилу „Крагујевачке новине“ на трошак туженог и ставом 4. изреке обавезана тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 280.500,00 динара. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити потреба за уједначавањем судске праксе и новим тумачењем права у погледу примене члана 6. и 31. Закона о спречавању злостављања на раду, којим је дефинисан појам злостављања и извршиоца злостављања, као и правила о терету доказивања. Поред тога, тужилја уз ревизију није доставила правноснажне пресуде из којих би произилазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 441. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 29. став 4. Закона о спречавању злостављања на раду, спор између запосленог и послодавца због злостављања на раду и у вези са радом је радни спор. Ставом 5. истог члана прописана је сходна примена Закона о парничном поступку у споровима за остваривање судске заштите због злостављања на раду или у вези са радом, уколико Законом о спречавању злостављања на раду нису предвиђена посебна правила. Законом о спречавању злостављања на раду није предвиђено да је у овој врсти спорова ревизија увек дозвољена, а одредбом члана 441. Закона о парничном поступку прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Утврђивање злостављања на раду је парница из радног односа, али она не представља спор о заснивању, постојању и престанку радног односа из члана 441. Закона о парничном поступку, те је ревизија против одлуке о овом тужбеном захтеву недозвољена.

Према члану 403. став 3. Закона о парничном поступку, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради заштите од злостављања на раду и накнаде штете тужилја је поднела 05.02.2015. године. Вредност предмета спора је 200.000,00 динара, што према

средњем курсу НБС на дан подношења тужбе 05.02.2015. године за 1 евро од 122,0325 динара не прелази динарску противвредност од 40.000 евра.

Имајући у виду да се тражена правна заштита не односи на заснивање, постојање или престанак радног односа, а да вредност побијаног дела новчаног потраживања не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**